

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, 52000 Pazin

8 P-113/2018-70

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A | R J E Š E N J E

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Sonji Marinac Rumora, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari prvotужitelja Stečajna masa iza MEĐUNARODNA VISOKA ŠKOLA ZA MENADŽMENT (INTERNATIONAL COLLEGE OF HOTEL MANAGEMENT), Zagreb, Đorđićeva 24, OIB: 48642636559 i drugotужitelja ZAGORKE GOLEC, Sesvete, Selčinska 13, OIB: 86873810913, oboje zastupani po punomoćnici Maji Gorupić, odvjetnici u Zagrebu, Folnegovićeva 1B, protiv tuženice REPUBLIKE HRVATSKE, OIB: 52634238587, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa, Zagreb, Donje Svetice 38, OIB: 49508397045, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Puli-Pola, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 23. studenog 2021., u prisutnosti punomoćnice prvotужitelja i drugotужitelja i zastupnika tuženice, na ročištu za objavu 23. prosinca 2021.,

presudio je

I. Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„I. Nalaže se tuženiku REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587 isplatiti I. tužitelju Stečajna masa iza MEĐUNARODNA VISOKA ŠKOLA ZA MENADŽMENT U HOTELIJERSTVU (INTERNATIONAL COLLEGE OF HOTEL MANAGEMENT), Đorđevićeva 24, Zagreb, OIB: 48642636559 i II. tužiteljici Zagorki Golec, Zagreb – Dubrava, Jasena 1, OIB: 86873810913, na ime materijalne štete iznos od ukupno 9.740.518,29 kn, i to 1. tužitelju iznos od 7.589.836,67 kn uvećano za zakonske zatezne kamate od dana 17.07.2013. godine do isplate, a 2. tužiteljici iznos od 2.150.681,62 kn, uvećano za zakonske zatezne kamate koje na iznos od 894.905,62 kn teku od dana 03.02.2010. godine do isplate, a na iznos od 1.255.776,00 kn od dana 17.07.2013. godine do isplate,

kao i na ime nematerijalne štete iznos od ukupno 1.075.000,00 kn, i to 1. tužitelju iznos od 1.000.000,00 kn, a 2. tužiteljici iznos od 75.000,00 kn, sve uvećano za zakonske zatezne kamate od dana 17.07.2013. godine pa do isplate,

a koje kamate teku po stopi utvrđenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri (3) postotna poena, u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.“

riješio je

I. Utvrđuje se da je tužba tužitelja dijelom povučena, i to u odnosu na prvotužitelja Stečajna masa iza MEĐUNARODNA VISOKA ŠKOLA ZA MENADŽMENT (INTERNATIONAL COLLEGE OF HOTEL MANAGEMENT) tužba je dijelom povučena za iznos od 3.275.278,07 kuna na ime naknade materijalne štete i za iznos od 2.926.894,18 kuna na ime naknade nematerijalne štete, kao i za pripadajuće zakonske zatezne kamate, dok je u odnosu na drugotužiteljicu ZAGORKU GOLEC tužba dijelom povučena za iznos od 128.094,38 kuna na ime naknade materijalne štete i za iznos od 1.925.000,00 kuna na ime naknade nematerijalne štete, kao i za pripadajuće zakonske zatezne kamate.

II. Nalaže se drugotužiteljici ZAGORKI GOLEC da tuženici REPUBLICI HRVATSKOJ naknadi trošak postupka u iznosu od 88.424,68 kn (osamdesetosamtisućacetiristodvadesetčetiri kune i šezdesetosam lipa), u roku od 15 (petnaest) dana.

III. Odbija se zahtjev tuženice za naknadu troškova postupka u iznosu od 28.141,56 kn (dvadesetosamtisućastočetrdesetjednu kunu i pedesetšest lipa).

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi prvenstveno ističu kako su Županijskom državnom odvjetništvu u Puli – Pola podnijeli zahtjev za mirno rješenje spora 30. ožujka 2012., na koji zahtjev im je Županijsko državno odvjetništvo u Puli – Pola dostavilo odgovor broj N-DO-93/12 od 7. veljače 2013. u kojem se navodi kako je zahtjev tužitelja neosnovan u pogledu pravne osnove na kojoj se zahtjev temelji, a time i u pogledu visine potraživanja, zbog čega je isti u cijelosti odbijen.

1.1. U bitnome se dalje navodi kako su drugotužiteljica Zagorka Golec, kao ovlaštena osoba prvotužitelja, i njezin suprug Miroslav Golec, kao vlasnici G.D.Nova d.o.o., u studenom 2002. Ministarstvu znanosti i tehnologije dostavili Elaborat za utvrđivanje potrebe osnutka Međunarodne visoke škole za menadžment u hotelijerstvu (u daljnjem tekstu – Škola), a koji elaborat da je izrađen prema pisanom nalogu Nacionalnog vijeća za visoku naobrazbu od 25. svibnja 1994., Ur. broj: 533-08-94-5. Nacionalno vijeće za visoku naobrazbu dalo je pozitivno mišljenje za osnutak Škole u hotelijerstvu 21. listopada 2003., Klasa: 602-11/03-01/1, Ur. broj: 533-08/825-03-215, na osnovu kojeg je Ministar znanosti i tehnologije izdao Prethodnu suglasnost na osnutak 27. listopada 2003., Klasa: 602-04/02-20/13, Ur. broj: 533-08/828-03-18. Dalje se navodi kako je Škola registrirana kod Trgovačkog suda u Rijeci 16. travnja 2004., kako je nabavljena potrebna oprema i kako je započeto s radom u iznajmljenom prostoru u Peroju 2. listopada 2004. s upisanim studentima iz pet zemalja. Sve tome, kako se navodi u tužbi, prethodila je i intenzivna marketinška aktivnost u zemlji i inozemstvu.

1.2. Nadalje se, u bitnome, navodi kako je Nacionalno vijeće za visoku naobrazbu 13. travnja 2005. imenovalo stručno povjerenstvo za utvrđivanje uvjeta za izdavanje dopusnice, te kako je predsjednik stručnog povjerenstva prof. dr. sc. Ante Dulčić posjetio Školu u svibnju 2005. i na osnovi uvida u djelatnost škole utvrdio da je program definiran po uzoru na slične visokoškolske ustanove u svijetu, te da je isti

licenca švicarskog „Cesar Ritz“ Colleges, da se slični programi izvode i na drugim stručnim visokim učilištima u zemljama EU, a što da je u skladu s člankom 51. st. 4. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. Navodi se još i kako je prof. dr. sc. Ante Dulčić utvrdio da je nositelj studija ustanova registrirana sukladno hrvatskim propisima, da je predviđeno prosječno trajanje studija 18 mjeseci, da elaborat studijskog programa sadrži sve obvezne elemente, da su jasno definirani oblici provjere znanja, kao i vrednovanje u akademskom segmentu, kao i druge činjenice koje se detaljnije navode u tužbi. Osim navedenog, da i u zaključku Ocjene i mišljenja, kojeg su potpisali sva tri člana povjerenstva stoji da se izražava mišljenje da Škola sa sjedištem u Vodnjanu, u osnovi ispunjava uvjete propisane Pravilnikom o kriterijima i mjerilima za osnivanje visokih učilišta, za razinu više strukovne škole te da se zaključuje kako postoje uvjeti za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti.

1.3. Nakon takvog zaključka, prema navodima iz tužbe, uslijedio je negativan zaključak Nacionalnog vijeća za visoko obrazovanje (u daljnjem tekstu – Nacionalno vijeće) 13. srpnja 2005. koji se poziva na Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju koji je stupio na snagu nakon dobivanja Prethodne suglasnosti na osnutak i koji se počeo primjenjivati nakon početka rada škole. U bitnome se dalje navodi kako je nakon negativnog zaključka Nacionalnog vijeća, Škola odmah poduzela korake za transfer studenata u švicarski kampus, otpušteni su zaposleni, otkazan je najam prostora i u dogovoru sa švicarskim partnerima da je odlučeno da Škola u akademskoj godini 2005./06. radi samo administrativno, a s redovnim radom i nastavom da nastavi tek po izdavanju dopusnice. Tužitelji navode kako su, početkom veljače 2006., zaprimili rješenje o odbijanju dopusnice datirano s 10. kolovoza 2005., protiv kojeg je u zakonskom roku podnesena tužba pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

1.4. U tužbi se dalje u bitnome navodi da je na inicijativu Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa održan 1. ožujka 2006. sastanak u tom Ministarstvu kojem da su nazočili Goran Grubišić i Sandra Bezjak iz ureda Nacionalnog vijeća, punomoćnici ministra dr. sc. Pavo Barišić i dr. sc. Zrinka Kovačević te drugotužiteljica Zagorka Golec i Miroslav Golec. Da je na sastanku sugerirano da se dostavi dopuna Elaborata koji će biti usklađen sa odredbama Zakona o znanosti i visokom obrazovanju i Pravilnikom o mjerilima i kriterijima za osnivanje visokih učilišta, a da su drugotužiteljica Zagorka Golec i Miroslav Golec pristali i na sugestiju Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa da se cijeli postupak ponovi prema Zakonu o znanosti i visokom obrazovanju i Pravilniku o mjerilima i kriterijima za osnivanje visokih učilišta, kao i da se povuče tužba. Upravna tužba je povučena 1. lipnja 2006. Tužitelji navode i da je u kolovozu 2006., švicarski partner Hotel Consult „Cesar Ritz“ Colleges pismeno raskinuo Ugovor o suradnji, koji raskid je stupio na snagu 1. ožujka 2008.

1.5. Nadalje, ističe se kako je novi Elaborat dostavljen u Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa 1. ožujka 2007., a na traženje da je dostavljeno i obrazloženje uz dokumentaciju nastavnog kadra 20. ožujka 2007., te Izjava o prihvaćanju uplate Fonda za jamstvo kontinuiteta studija 27. lipnja 2007., kao i Financijska evaluacija osnivanja novih visokih učilišta i studijskih programa 7. rujna 2007. Navodi se kako niti nakon devet mjeseci od predaje dokumentacije nije stigao odgovor, iako da je u Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju navedeno da procedura traje pet mjeseci. Dopisom Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa osnivači Zagorka Golec i Miroslav Golec obaviješteni su 16. siječnja 2008. da je Ministarstvo zaprimilo zaključak Nacionalnog vijeća od 12. studenog 2007. kojim se ministru preporučuje

uskratiti izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti te da se temeljem odredbi članka 51. st. 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, budući da Ministarstvo nije suglasno s navedenim zaključkom, traži od Nacionalnog vijeća da se ponovno razmotre i temeljito ispitaju činjenice za donošenje dodatnog mišljenja, čime da se rok za dovršetak postupka jednokratno produlji za tri mjeseca. Nakon toga da nitko iz Nacionalnog vijeća nije tražio dodatna pojašnjenja od osnivača Škole, niti da je ikada osnovano novo povjerenstvo koje je trebalo utvrditi činjenično stanje, a 21. veljače 2008. da je stigao na adresu osnivača Škole zaključak Nacionalnog vijeća kojim se ponovno preporučuje uskraćivanje dopusnice za obavljanje djelatnosti. Škola je 25. veljače 2008. u Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa uputila argumentirano očitovanje po svakoj točki zaključka osobito jer da su razlozi navedeni za uskraćivanje dopusnice netočni i proizvoljni, pri čemu da se je pozvalo na članak 51. st. 4. toč. 2. Zakona o znanosti i visokom obrazovanju koji predviđa i mogućnost izdavanja dopusnice „uz uvjet“. Međutim, u Nacionalnom vijeću usmeno da je rečeno kako je Vijeće odlučilo više ne primjenjivati tu zakonsku odredbu, iako da je ta odredba primijenjena tijekom 2005. čak pedesetdva puta odobravajući dopusnicu uz uvjet te šest puta uz pisma očekivanja, dok je tijekom 2006. dvanaest puta odobrena dopusnica uz uvjet, a tijekom 2007. je dvadesetdva puta odobrena dopusnica uz uvjet.

1.6. Tužitelji dalje navode da je 21. ožujka 2008. zaprimljeno rješenje Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa o odbijanju dopusnice Školi za obavljanje djelatnosti, protiv kojeg rješenja je podnesena tužba pred Upravnim sudom Republike Hrvatske. Upravni sud Republike Hrvatske da je presudom prihvatio tužbeni zahtjev i poništio rješenje Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Klasa: UP/I-602-04/07-13/0015, Ur. broj: 533-07-08-0015 od 20. veljače 2008., s obrazloženjem da sud nalazi povredu pravila postupka zbog nepostupanja tuženog tijela u skladu s člankom 137. Zakona o općem upravnom postupku. Navodi se još i kako tužitelji smatraju da su članovi Nacionalnog vijeća u sazivu od 2005. do 2008., te Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa, odgovorni za nedosljednu primjenu propisa u vezi dopusnice Školi, kojoj je omogućeno da se osnuje, pribavi prostor, nabavi opremu i započne s radom, dobije pozitivno mišljenje stručnog povjerenstva, a zatim joj se uskrati pozitivno mišljenje za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti. Zbog navedenoga, drugotužiteljica navodi da je pretrpjela veliku nematerijalnu štetu s osnova povrede prava osobnosti i to povrede prava na rad i povrede prava na duševno zdravlje, dok je prvotužitelj time pretrpio veliku nematerijalnu štetu s osnova povrede prava osobnosti i to povrede prava na slobodu privređivanja, povrede prava na ugled i dobar glas, a uz što su tužitelji pretrpjeli i veliku materijalnu štetu u vidu nabavljene opreme za rad Škole, odnosno učioničke opreme, računala, uredske opreme, knjige, pribora i svih nastavnih sredstava za kvalitetno obavljanje nastave. Kao temelj za pokretanje tužbe, tužitelji u bitnome navode diskriminaciju u primjeni propisa i nezakonito, odnosno nepravilno postupanje tijela državne uprave.

1.7. Tužitelji ističu kako im je nastala šteta u sveukupnom iznosu od 19.070.785,58 kuna, od čega materijalna šteta u iznosu od 13.143.890,74 kuna i nematerijalna šteta u iznosu od 5.926.894,84 kuna. Pri tome je prvotužitelju nastala materijalna šteta u vidu kredita RBA banke u ukupnom iznosu od 731.267,44 kuna, izrade investicijske studije u iznosu od 18.015,00 kuna, izrade projektne dokumentacije za objekt u iznosu od 230.592,00 kuna, kredita Hypo Leasing Steiermark u iznosu od 168.435,18 kuna, nepodmirenih obveza zbog prekida rada škole u iznosu od 899.568,45 kuna, gubitka licence „Cesar Ritz“ u iznosu od 1.227.400,00 kuna te

izmakle koristi, odnosno očekivane dobiti u razdoblju od 2005. do 2013. u iznosu od 7.589.836,67 kuna, te nematerijalna šteta zbog povrede prava na slobodu privređivanja, povrede prava na ugled i dobar glas, u iznosu od 3.926.889,18 kuna. S druge strane, drugotužiteljici da je nastala materijalna šteta u vidu posudbe Bojana Rožanca za potrebe Škole u iznosu od 1.023.000,00 kuna te izmakle koristi, odnosno bruto plaće za ravnateljicu u razdoblju od 2006. do 2013. u iznosu od 1.255.776,00 kuna, kao i nematerijalna šteta zbog povrede prava na rad i povrede prava na duševno zdravlje u iznosu od 2.000.000,00 kuna.

1.8. Sukladno navedenome, tužitelji predlažu prihvatiti tužbeni zahtjev i naložiti tuženoj Republici Hrvatskoj isplatu navedenog iznosa u vidu materijalne i nematerijalne štete, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, kao i naložiti tuženoj Republici Hrvatskoj da im naknadi trošak parničnog postupka.

1.9. U tijeku postupka je Međunarodna visoka škola za menadžment u hotelijerstvu, Vodnjan, Barutana bb, OIB: 58480913245, prestala postojati uslijed zaključenja stečajnog postupka, no ista ima pravnog slijednika, stečajnu masu pa je u odnosu na prvotužitelja, stoga, preuzet postupak od strane STEČAJNE MASE IZA MEĐUNARODNA VISOKA ŠKOLA ZA MENADŽMENT U HOTELIJERSTVU (INTERNATIONAL COLLEGE OF HOTEL MANAGEMENT), Zagreb, Đorđićeva 24, OIB: 48642636559, kako je isti označen u uvodu presude.

2. Tužena Republika Hrvatska u odgovoru na tužbu prvenstveno navodi kako se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, te osporava osnov i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva. U podnesku tuženice od 9. studenog 2018., kojim detaljnije daje svoj odgovor na tužbu, u bitnome se navodi kako je Zagorka Golec pokrenula postupak osnivanja Škole u studenome 2002. dostavom Elaborata za utvrđivanje potrebe osnutka Visoke Škole (u daljnjem tekstu – Elaborat), sukladno odredbi članka 11. tada važećeg Zakona o visokim učilištima („Narodne novine“, br. 96/93., 34/94., 48/95., 29/96., 54/96., 14/00., 26/00., 67700., 94/00., 129/00.), a taj je Elaborat bio sastavljen sukladno nalogu Nacionalnog vijeća od 25. svibnja 1994. Da je Nacionalno vijeće 1. travnja 2003. dostavilo zaključak kako ne postoji potreba osnutka visokog učilišta, no kako je Ministarstvo 29. rujna 2003., unatoč opetovanom negativnom mišljenju Nacionalnog vijeća, iskazalo pozitivan stav o potrebi osnutka visoke škole, te kako je u konačnici, zaključkom od 21. listopada 2003., Nacionalno vijeće dalo pozitivno mišljenje na osnatak Škole, a Ministarstvo je temeljem toga zaključka izdalo prethodnu suglasnost na osnatak škole 27. listopada 2003., temeljem čega je u konačnici Škola i registrirana pri Trgovačkom sudu u Rijeci 15. travnja 2004.

2.1. Iz obrazloženja prethodne suglasnosti na osnatak Škole proizlazi da je Ministarstvo uputilo predlagatelja da uskladi Elaborat i Studiju izvodljivosti s primjedbama i preporukama recenzenata iskazanim u postupku vrednovanja. Drugotužiteljica da je 25. studenog 2003. Ministarstvu podnijela zahtjev za davanjem mišljenja o ispunjenju spomenutih standarda vrsnoće, a u vezi sa zaključkom Nacionalnog vijeća od 21. listopada 2003., na kojem se temeljila prethodna suglasnost za osnatak. Ističe se kako je Nacionalno vijeće na sjednici održanoj 25. veljače 2004. u povodu toga zahtjeva donijelo zaključak kojim je utvrdilo kako Škola ne ispunjava standarde vrsnoće za ustroj i izvedbu studija te je predložilo ministru da Školi uskrati dopusnicu za obavljanje djelatnosti. Nakon podnošenja novog zahtjeva i ponovljenog stava, odnosno mišljenja Nacionalnog vijeća od 25. veljače 2004., navodi se kako je

drugotužiteljica podnijela Ministarstvu novi zahtjev za davanjem mišljenja o ispunjavanju standarda vrsnoće temeljem izdane prethodne suglasnosti na osnutak od 27. listopada 2003., a pored toga, Ministarstvo je 23. ožujka 2005. od drugotužiteljice zaprimilo i zahtjev za izdavanje dopusnice za program studija za menadžment u hotelijerstvu, te je oba zahtjeva Ministarstvo proslijedilo Nacionalnom vijeću. Nadalje, stručno povjerenstvo imenovano od strane Nacionalnog vijeća dalo je svoju ocjenu i mišljenje u kojoj je zaključeno da Škola u osnovi ispunjava uvjete propisane Pravilnikom o mjerilima, kriterijima za osnivanje visokih učilišta, za razinu više strukovne škole te je zaključeno da postoje uvjeti za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti. Međutim, Nacionalno vijeće, prema navodima tuženice, ministru preporučilo da Školi uskrati dopusnicu za obavljanje djelatnosti iz razloga jer Elaborat nije izrađen sukladno odredbama Pravilnika o mjerilima i kriterijima za osnivanje visokih učilišta te Uputama za sastavljanje prijedloga preddiplomskih i diplomskih studijskih programa Rektorskog zbora. Osim toga, ističe se kako je Nacionalno vijeće utvrdilo kako Škola ne ispunjava uvjete za izdavanje dopusnice propisane odredbama članka 51. st. 4. i članka 74. st. 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“, br. 123/03., 105/04., 174/04., 174/04., 46/07.) te da predloženi studijski program po vrsnosti ne odgovara studijskom programu visoke škole. Ministarstvo je, temeljem izdane preporuke Nacionalnog vijeća donijelo rješenje, Klasa: UP/I-602-04/04-15/17, Ur.broj: 533-07-05-4 od 10. kolovoza 2005. kojim se uskraćuje izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti Školi.

2.2. Tuženica ističe da je 3. siječnja 2006. Ministarstvo od drugotužiteljice zaprimilo Elaborat za utvrđivanje potrebe za osnutak visoke škole koji da je promptno proslijeđen za davanje mišljenja Nacionalnom vijeću, koje je u odgovoru na zahtjev dostavljenom 1. ožujka 2006. navelo kako zbog određenih nedostataka isti nije moglo uvrstiti na dnevni red sjednice. Nakon ponovne dostave zatražene dopune Elaborata i traženja da se izvrše određene izmjene i dopune, u ožujku 2007. Ministarstvo je zaprimilo novi, izmijenjeni i dopunjeni zahtjev za izdavanjem dopusnice te je isti 3. travnja 2007. proslijeđen na davanje mišljenja Nacionalnom vijeću, koje da je 24. svibnja 2007., razmatrajući dostavljeni zahtjev, navelo kako je uvidom u dostavljenu dokumentaciju utvrdilo određene nedostatke. Po izvršenom novom postupku vrednovanja, Nacionalno vijeće da je 7. studenog 2007. donijelo novi zaključak, kojim je preporučilo uskratu dopusnice, navodeći kao razlog za svoje mišljenje kako na malom prostoru već postoji veći broj visokih učilišta koja izvode slične studijske programe, a nakon čega da je, temeljem predstavke, Ministarstvo 15. siječnja 2008. zatražilo od Nacionalnog vijeća da detaljnije obrazloži svoje razloge za preporučenu uskratu dopusnice, odnosno da svoje obrazloženje nadopuni dodatnim razlozima koji bi opravdali uskratu, što da je bilo neophodno jer razlog naveden u obrazloženju zaključka Nacionalnog vijeća nije predviđen odredbom članka 51. st. 2. i 4. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju kao razlog za uskratu dopusnice. Navodi se dalje kako je Nacionalno vijeće u odgovoru na traženje Ministarstva dostavilo svoj zaključak od 8. veljače 2008. u kojem je, na temelju provedenog postupka vrednovanja, utvrdilo određene nedostatke u studijskom programu Škole, pa je iznova preporučilo ministru da Školi uskrati izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti. Na temelju takvog zaključka Nacionalnog vijeća Ministarstvo da je 20. veljače 2008. izdalo novo rješenje, Klasa: UP/I-602-04/07-13/00015, Ur.broj: 533-07-08-0015, o uskrati dopusnice za obavljanje djelatnosti Školi i izvođenje studija Menadžment u hotelijerstvu.

2.3. U konačnici je, kako se to navodi, pri Upravnom sudu Republike Hrvatske vođen upravni spor i donesena presuda broj: Us/4121/2008-5 od 5. svibnja 2011., kojom je ukinuto rješenje, UP/I-602-04/07-13/00015, Ur.broj: 533-07-08-0015, od 20. veljače 2008. o uskrati dopusnice za obavljanje djelatnosti Školi i izvođenje stručnog studija Menadžment u hotelijerstvu, zbog bitnih povreda pravila postupka. Temeljem naloga Upravnog suda Republike Hrvatske, Ministarstvo je dopisom od 31. kolovoza 2011. zatražilo da Nacionalno vijeće ponovno provede postupak vrednovanja toga predmeta i donese novo stručno mišljenje unutar kojeg će podrobno obrazložiti razloge za prihvaćanje ili odbijanje zahtjeva stranke sukladno odredbi članka 27. st. 7. Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju.

2.4. Zaključno, tuženica još navodi i kako je zadaća Ministarstva skrbiti o poštivanju pravila procedure te o cjelokupnosti potrebne dokumentacije koja se prilaže uz zahtjev za izdavanjem dopusnice. Nacionalno vijeće da ima ulogu da, kao najviše stručno tijelo, brine za razvitak i kvalitetu cjelokupnog sustava visokog obrazovanja Republike Hrvatske, provede vrednovanje visokih učilišta i studijskih programa te predloži ministru izdavanje dopusnice. Dakle, prema navodima tuženice, ako Nacionalno vijeće jasno argumentira koji su uvjeti i na koji način zadovoljeni ili nisu, Ministarstvo više nema zakonskih mogućnosti utjecati na rezultat vrednovanja, te rješenjem dopusnicu izdaje, odnosno uskraćuje. Posebno ističe i kako u postupku vrednovanja elaborata o osnutku visokog učilišta Ministarstvo, odnosno Republika Hrvatska, ne može preuzeti odgovornost za štetu za čiji se nastanak pozivaju tužitelji, a koja je uzrokovana uskratom dopusnice za obavljanje djelatnosti Školi. Prema navodima tuženice, sama činjenica da je visoko učilište bilo osnovano i registrirano temeljem prethodne suglasnosti Ministarstva nije sama po sebi značila da će isto dobiti dopusnicu za početak obavljanja djelatnosti te time biti upisano u Upisnik visokih učilišta.

2.5. Sukladno navedenom, tužena Republika Hrvatska predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva u cijelosti, uz dosudu parničnog troška tuženici.

3. Tužitelji su podneskom od 26. ožujka 2021. djelomično povukli tužbu, na način da prvotuzitelj na ime naknade materijalne štete potražuje iznos od 7.589.836,67 kuna uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate, dok drugotuziteljica potražuje na ime naknade materijalne štete iznos od 2.150.681,62 kuna uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate, a na ime naknade nematerijalne štete prvotuzitelj potražuje iznos od 1.000.000,00 kuna, te drugotuziteljica iznos od 75.000,00 kuna, sve uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate, kao što tužitelji potražuju i naknadu parničnog troška.

3.1. Tuženica je pristala na djelomično povlačenje tužbenog zahtjeva na način kako je isti postavljen u podnesku tužitelja od 26. ožujka 2021., temeljem čega je sud sukladno članku 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., Odluka USRH, 84/08., 96/08. -Odluka USRH, 123/08., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13.; u daljnjem tekstu - ZPP) dopustio djelomično povlačenje tužbe pa je odlučeno kao u toč. I. izreke rješenja.

4. Sud je proveo dokaze čitanjem dokumentacije u spisu, i to prethodne suglasnosti (list 15 spisa), ocjene i mišljenja od 5. lipnja 2005. (list 16-18 spisa), zaključka od 13. srpnja 2005. (list 19 spisa), očitovanja po zaključku Nacionalnog vijeća

(list 20-24 spisa), ispis natječaja za upis studenata (list 25-30), rješenja od 10. kolovoza 2005. s preslikom kuverte (list 31-32 spisa), izjave o povlačenju tužbe od 1. lipnja 2006. (list 33 spisa), rješenja o obustavi postupka od 5. srpnja 2006. (list 34 spisa), dopisa Cesar Ritz od 31. kolovoza 2006. (list 35-36 spisa), elaborata, studijskog programa iz veljače 2007. (list 38-128 spisa), financijske evaluacije osnivanja novih visokih učilišta i studijskih programa (list 129-137 spisa), predstavke od 19. studenog 2007. (list 138-141 spisa), obavijesti od 16. siječnja 2008. (list 142 spisa), zaključka od 8. veljače 2008. (list 143 spisa), očitovanja na zaključak (list 144-145 spisa), dnevnog reda Odbora za visoko obrazovanje, znanost i kulturu (list 146-157 spisa), izvješća o radu Nacionalnog vijeća za visoko obrazovanje u 2006., 2007. i 2008. (list 158-256 spisa), rješenja od 20. veljače 2008. (list 257 spisa), tužbe Upravnom sudu od 21. travnja 2008. s podneskom od 22. travnja 2008. (list 258-262 spisa), presude Upravnog suda Republike Hrvatske broj Us-4121/2008-5 od 5. svibnja 2011. (list 263-264 spisa), otpusnog pisma za drugotužiteljicu i nalaz s kontrolnog pregleda (list 265-266 spisa), obavijesti od 12. travnja 2012. i 26. travnja 2013. (list 362-363 spisa), dopisa drugotužiteljice Agenciji za znanost i visoko obrazovanje od 29. listopada 2021. (list 364-368 spisa), upita Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa od 19. ožujka 2013. (list 369 spisa), dopis drugotužiteljice od 10. veljače 2012. (list 370-375 spisa), ispisa poruka elektronske pošte (list 376 spisa), pisma namjere Općine Vodnjan (list 377 spisa), dopisa Odbora za turizam (378-379 spisa), rješenja od 10. kolovoza 2005. s preslikom kuverte (list 380-384 spisa), rješenja od 24. svibnja 2013. (list 385-387 spisa), odluke o donošenju izmjena i dopuna Prostornog plana Općine Pula (list 388-391 spisa), izvatka iz posjedovnog lista (list 392 spisa), ispisa izvadaka iz zemljišne knjige (list 400-405 spisa), potvrdu javnog bilježnika Vlaste Zajec (list 411-413 spisa), ugovora o zajmu i sporazuma radi osiguranja novčane tražbine (list 415-421 spisa), popisnog lista brisovnog očitovanja (list 423-425 spisa), investicijske studije (list 427-507 spisa), potvrde o izradi investicijske studije (list 508 spisa), potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (list 509-512 spisa), ispisa tečajne liste i zateznih kamata (list 513-514 spisa). Također, sud je proveo dokaze ispitivanjem svjedoka Miroslava Goleca (list 518-521 spisa), svjedokinje Zrinke Kovačević (list 537-539 spisa) te drugotužiteljice Zagorke Golec (list 521-524 spisa).

4.1. Sud nije proveo dokaze financijskim i medicinskim vještačenjem na okolnosti visine naknade štete zbog toga što nije našao osnovanim niti osnov tužbenog zahtjeva, sve iz razloga koji se ističu u nastavku, pa sukladno načelu ekonomičnosti postupka nije smatrao potrebnim niti utvrđivati visinu naknade štete. Osim toga, sud nije proveo dokaze saslušanjem svjedoka Sandre Bezjak i Pavla Barišića zbog toga što to nije smatrao potrebnim, odnosno sud je temeljem stanja spisa i drugih izvedenih dokaza utvrdio neosnovanim tužbeni zahtjev tužitelja.

4.2. Sud nije proveo niti dokaze uvidom u spis predmeta Općinskog suda u Sesvetama P-2727/09 te Ovr-1957/12, na okolnost ukupnog dugovanja s osnove kredita Raiffeisenbank Austria d.d. kao i uvida u spis predmeta Općinskog suda u Puli – Pola Ovr-1672/08, na okolnost ukupnog dugovanja s osnove kredita Hypo Leasing Steiermark, te potvrde FINA-e o naplati istih dugovanja, kao niti pribavom računa za izradu projektne dokumentacije od strane društva Sigmund d.o.o. u stečaju te računa za izradu investicijske studije Ekonomski biro d.o.o., s obzirom na to da su tužitelji odustali od tih dokaznih prijedloga.

5. Ocjenom izvedenih dokaza te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a u skladu s odredbom članka 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

6. Predmet spora je zahtjev prvotuzitelja i drugotuziteljice za naknadu štete od tuženice u odnosu na koju tvrde da im je nastala nezakonitim i nepravilnim radom tijela državne uprave u vidu uskraćivanja izdavanja dopusnice za obavljanje djelatnosti Školi, pri čemu prvotuzitelj na ime naknade materijalne štete potražuje iznos od 7.589.836,67 kuna uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate, dok drugotuziteljica potražuje na ime naknade materijalne štete iznos od 2.150.681,62 kuna uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate, a na ime naknade nematerijalne štete prvotuzitelj potražuje iznos od 1.000.000,00 kuna, te drugotuziteljica iznos od 75.000,00 kuna, sve uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate, kao što tužitelji potražuju i naknadu parničnog troška.

7. Među strankama nije sporno da je Ministar znanosti i tehnologije izdao Školi prethodnu suglasnost za osnutak 27. listopada 2003, Klasa: 602-04/02-20/13, Ur. broj: 533-08/828-03-18, temeljem čega je Škola registrirana kod Trgovačkog suda u Rijeci 16. travnja 2004. Nije sporno niti da je, temeljem negativnog zaključka i preporuke Nacionalnog vijeća, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa donijelo rješenje od 10. kolovoza 2005. o odbijanju dopusnice. Osim toga, nesporno je među strankama i da je Škola podnijela novi zahtjev za izdavanje dopusnice, kao i da je Ministarstvo znanosti obrazovanja i športa ponovno uskratilo izdavanje dopusnice Školi temeljem negativnog zaključka i preporuke Nacionalnog vijeća. Nije sporno niti da je protiv rješenja Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Klasa: UP/I-602-04/07-13/00015, Ur. broj: 533-07-08-0015, od 20. veljače 2008. podnesena tužba Upravnom sudu Republike Hrvatske koji je presudom broj: Us/4121/2005-5 od 5. svibnja 2011. ukinuo navedeno rješenje.

8. S druge strane, među strankama su sporne osnova i visina tužbenog zahtjeva, odnosno među strankama je sporno je li, uslijed navedenih nespornih činjenica, došlo do nezakonitog i nepravilnog rada tijela državne uprave te postoji li u tom slučaju odgovornost tužene Republike Hrvatske za štetu koja je tužiteljima nastala uskraćivanjem dopusnice za rad Školi, kao što je sporna i visina eventualne štete koju su pretrpjeli tužitelji.

9. Sukladno članku 1045. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/05.; u daljnjem tekstu - ZOO/05.), tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Štetom se, u smislu članka 1046. st. 1. ZOO/05., smatra umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta). S obzirom da se u konkretnom slučaju radi o eventualnoj odgovornosti Republike Hrvatske, Ministarstva znanosti obrazovanja i športa, za štetu, ima se primijeniti odredba članka 13. Zakona o sustavu državne uprave ("Narodne novine", br. 75/93., 92/96., 48/99., 15/00., 127/00., 59/01., 199/03., 79/07.) kojom je propisano kako štetu koja građaninu, pravnoj osobi ili drugoj stranci nastane nezakonitim ili nepravilnim radom tijela državne uprave, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u povjerenim im poslovima državne uprave, naknađuje Republika Hrvatska.

10. Iz prethodne suglasnosti (list 15 spisa) proizlazi, što među strankama nije niti sporno, da je Ministarstvo znanosti i tehnologije izdalo prethodnu suglasnost na osnutak Međunarodne visoke škole za menadžment u hotelijerstvu i ugostiteljstvu s pravom javnosti, Barutana bb, Vodnjan.

11. Iz ocjene i mišljenja od 5. lipnja 2005. (list 16-18 spisa), odnosno iz zaključne ocjene i mišljenja, proizlazi kako Međunarodna škola za menadžment u hotelijerstvu sa sjedištem u Vodnjanu, u osnovi ispunjava uvjete propisane Pravilnikom o kriterijima i mjerilima za osnivanje visokih učilišta, za razinu više strukovne škole, te je zaključak da postoje uvjeti za izdavanje dopusnice. Međutim, zaključkom Nacionalnog vijeća od 13. srpnja 2005. (list 19 spisa), što među strankama nije niti sporno, proizlazi da je Nacionalno vijeće utvrdilo da je predlagač elaborata za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti za Međunarodnu školu za hotelski menadžment u Vodnjanu nije izradio elaborat u skladu s Pravilnikom o mjerilima i kriterijima za osnivanje visokih učilišta i Uputama za sastavljanje prijedloga preddiplomskih i diplomskih studijskih programa Rektorskog zbora, kao i da je utvrđeno da predlagač ne ispunjava uvjete iz članka 51. st. 4. i članka 74. st. 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. Također, u zaključku Nacionalnog vijeća utvrđeno je da predloženi studijski program po vrсноći ne odgovara studijskom programu visoke škole te da je Nacionalno vijeće predložilo ministru da uskrati dopusnicu za obavljanje djelatnosti Međunarodnoj visokoj školi za hotelski menadžment u Vodnjanu.

12. U očitovanju po zaključku Nacionalnog vijeća od 8. kolovoza 2005. (list 20-24) iznose se primjedbe drugotužiteljice, kao predsjednice Upravnog vijeća pravnog prednika prvotužitelja, na zaključak Nacionalnog vijeća od 13. srpnja 2005.

13. Rješenjem Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Klasa: UP/I-602/04/04-15-17, Ur. broj: 53-07-05-4, od 10. kolovoza 2005. (list 31-32 spisa), što među strankama niti nije sporno, odbijeno je izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti Međunarodnoj visokoj školi za hotelski menadžment u Vodnjanu, Barutana bb, Vodnjan p.p. 24. U obrazloženju rješenja navodi se kako sukladno preporuci Nacionalnog vijeća, te članka 51. i članka 78. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, neprijeporno slijedi da elaborat Međunarodne škole za hotelski menadžment ne udovoljava standardima i uvjetima za izvođenje, slijedom čega je odbijen zahtjev za izdavanje dopusnice.

14. Iz podneska o povlačenju tužbe od 1. lipnja 2006. (list 33 spisa) i rješenja o obustavi postupka od 5. srpnja 2006. (list 34 spisa), proizlazi da je 23. travnja 2006. podnesena tužba radi poništenja rješenja Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Klasa: UP/I-602/04/04-15-17, Ur. broj: 53-07-05-4, od 10. kolovoza 2005., koja je povučena izjavom tužitelja o povlačenju tužbe zbog mogućnosti sklapanja izvansudske nagodbe, uslijed čega je postupak pred Upravnim sudom Republike Hrvatske obustavljen.

15. Dopisom Cesar Ritz-a od 31. kolovoza 2006. (list 35-36 spisa) pravnom predniku prvotužitelja i drugotužiteljici, raskinut je ugovor od 17. veljače 2004. između Hotelconsult „Cesar Ritz“ Colleges AG i G.D. Nova, Hrvatska zbog problema insolventnosti, zbog čega G.D. Nova nije u mogućnosti udovoljiti obvezama plaćanja uposlenicima, dobavljačima te naknade Hotelconsultu.

16. U elaboratu studijskog programa iz veljače 2007. (list 38-128 spisa) iznijet je sadržaj studijskog programa, nastavnog i drugog osoblja, prostora i opreme te novčanih sredstava za rad. Sadržaj elaborata studijskog programa nije od značaja za ovu parnicu, odnosno za utvrđivanje prava tužitelja na naknadu štete od tuženice, zbog toga što ovaj sud ne može utvrđivati usklađenost toga elaborata s ranije važećim pozitivno pravnim propisima već je to zadaća zakonom određenih upravnih tijela, pa se zbog toga, ali i zbog sumarnosti obrazloženja, ne iznosi detaljnije sadržaj toga elaborata. Iz istih razloga ne iznosi se detaljnije niti sadržaj ispisa natječaja za upis studenata (list 25-30 spisa), kao niti sadržaj financijske evaluacije osnivanja novih visokih učilišta i studijskih programa (list 129-137 spisa).

17. Predstavkom od 19. studenog 2007. (list 138-141 spisa), ističu se primjedbe drugotužiteljice, kao predsjednice upravnog vijeća pravnog prednika prvotužitelja, Nacionalnom vijeću, te se ističe kako je na zahtjev Agencije za znanost i visoko obrazovanje dostavljen putem emaila 6. rujna 2007., a zatim i osobno, popunjen obrazac „Financijska evaluacija osnivanja novih visokih učilišta i studijskih programa“ za dobivanje mišljenja Savjeta za financiranje, no kako do toga dana, podnositelj predstavke nije dobio nikakvu povratnu informaciju u vezi sa svojim zahtjevom, iako da je od predaje dokumentacije prošlo više od devet mjeseci.

18. U obavijesti Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa od 16. siječnja 2008. (list 142 spisa) upućenoj drugotužiteljici proizlazi da, temeljem odredbe članka 51. st. 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“, br. 123/03., 105/04., 174/04., 46/07.), budući da Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa nije suglasno sa zaključkom Nacionalnog vijeća od 12. studenog 2007. kojim preporučuje izdavanje uskrate dopusnice, novim je dopisom zatražilo da se ponovno razmotre i temeljito ispituju činjenice za donošenje dodatnog mišljenja Nacionalnog vijeća o navedenom predmetu. Međutim, u zaključku Nacionalnog vijeća od 8. veljače 2008. (list 143 spisa), što među strankama nije niti sporno, stoji da je Nacionalno vijeće utvrdilo da studijski program stručnog studija Menadžment u hotelijerstvu koji je predložen u okviru Elaborata o osnivanju Međunarodne škole za menadžment u Vodnjanu, ne udovoljava uvjetima propisanim Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju u svrhu dobivanja dopusnice iz razloga što studijski program ne udovoljava uvjetu iz članka 51. st. 4. toč. 1. toga Zakona, ne ispunjava kadrovski uvjet iz članka 51. st. 4. toč. 2. toga Zakona, nije udovoljen uvjet iz članka 51. st. 4. toč. 3. toga Zakona u vidu osiguranja odgovarajućeg prostora i opreme, pa se preporučuje uskraćivanje izdavanja dopusnice za obavljanje djelatnosti.

19. Očitovanjem na zaključak od 25. veljače 2008. (list 144-145 spisa), drugotužiteljica, kao predsjednica Upravnog vijeća pravnog prednika prvotužitelja, iznosi primjedbe na zaključak Nacionalnog vijeća od 8. veljače 2008., a kojima u bitnome ističe navode kao i u tužbi, pa iste nije potrebno ponovno navoditi.

20. U dnevnom redu Odbora za visoko obrazovanje, znanost i kulturu (list 146-157 spisa) istaknut je dio izvješća o radu Nacionalnog vijeća u 2005., pri čemu se od značaja za ovaj predmet navodi kako je Nacionalnom vijeću teškoću činila i nedovoljna jasna odredba iz članka 51. st. 4. toč. 2. – zadnja rečenica, koja glasi: „Sveučilištu koje nema u radnom odnosu najmanje polovicu potrebnog broja nastavnika, a veleučilištu i visokoj školi najmanje jednu trećinu, može se izdati dopusnica uz uvjet da u razdoblju od pet godina ravnomjerno zapošljava nastavnike do potrebnog broja i tome jednom

izvještava ministra.“, te je Nacionalno vijeće prihvatilo radni kriterij da to primjenjuje samo iznimno, a iznimnost se utvrđivala vjerodostojnošću osnivača da će biti spreman ostvariti taj uvjet, te da je u većem broju takvih slučajeva osnivač država. Također, u izvješću o radu Nacionalnog vijeća za visoko obrazovanje u 2006., 2007. i 2008. (list 158-256 spisa) se od značaja za ovaj predmet, u izvješću za 2007. (list 202 spisa), navodi kako se preporuča uskrata izdavanja dopusnice Međunarodnoj visokoj školi za menadžment u hotelijerstvu, Vodnjan, a zatim se ponovno, u izvješću za 2008. (list 219-200 spisa), navodi kako je preporuka da se uskrati dopusnica Međunarodnoj visokoj školi za menadžment u hotelijerstvu, Vodnjan. Valja napomenuti kako iz izvješća o radu Nacionalnog vijeća proizlaze i preporuke da se uskrati dopusnica i mnogobrojnim drugim visokim školama, a ne isključivo Međunarodnoj visokoj školi za menadžment u hotelijerstvu, Vodnjan.

21. Rješenjem Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Klasa: UP/I-602-04/07-13/00015, Ur. broj: 533-07-08-0015, od 20. veljače 2008. (list 257 spisa), što nije sporno, odbijen je zahtjev za izdavanje dopusnice Međunarodnoj visokoj školi za menadžment u hotelijerstvu u Vodnjanu, za izvođenje stručnog studija Menadžment u hotelijerstvu u sjedištu visokog učilišta, s obrazloženjem kako je Nacionalno vijeće 8. veljače 2008. donijelo zaključak kojim se preporučuje uskraćivanje dopusnice za izvođenje navedenog stručnog studija.

22. Tužbom radi poništenja rješenja Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Klasa: UP/I-602-04/07-13/00015, Ur. broj: 533-07-08-0015, od 20. veljače 2008. (list 258-262 spisa), pravni prednik prvotужitelja, kao tužitelj, predlaže da Upravni sud Republike Hrvatske poništi navedeno rješenje i predmet vrati Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa, kao tuženiku, na ponovni postupak i rješavanje. Presudom Upravnog suda Republike Hrvatske broj: Us-4121/2008-3 od 5. svibnja 2011. (list 263-264 spisa) uvažena je tužba tužitelja i poništeno je rješenje Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Klasa: UP/I-602-04/07-13/00015, Ur. broj: 533-07-08-0015, od 20. veljače 2008. s obrazloženjem kako se u obrazloženju poništenog rješenja ne navodi temeljem kojih dokaza u postupku je utvrđeno da tužiteljev zahtjev nije osnovan, odnosno da tužitelj ne ispunjava uvjete iz članka 51. st. 4. toč. 1. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. Također, u obrazloženju te presude u bitnome se još navodi i kako sud nalazi povredu pravila postupka i zbog nepostupanja tuženog tijela sukladno članku 137. Zakona o općem upravnom postupku jer, ukoliko je smatralo da tužitelj uz zahtjev nije dostavio sve relevantne dokaze kojima dokazuje da ispunjava uvjete predviđene materijalnim propisom za izdavanje dopusnice, tuženo tijelo bilo je dužno pozvati tužitelja da takav nedostatak ukloni odnosno da u određenom roku dostavi zakonom propisane dokaze, koje je tuženo tijelo trebalo konkretno i jasno navesti, pa tek onda ako tužitelj ne postupi po navedenom traženju meritorno riješiti predmetnu stvar. Uputa Upravnog suda Republike Hrvatske bila je da tuženo tijelo, u postupku nakon presude, utvrdi pravo stanje stvari i u tom cilju sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, a nakon toga, temeljem tako utvrđenog činjeničnog stanja novim rješenjem odluči o zahtjevu tužitelja.

23. Dopisom od 10. veljače 2012. (list 370-375 spisa) drugotужiteljica poziva članove Nacionalnog vijeća u sazivu od 2005. do 2008. te Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa na odgovornost za nedosljednu primjenu zakona i propisa u vezi dopusnice Međunarodnoj visokoj školi za menadžment u hotelijerstvu, kojoj je

omogućeno da se osnuje, pribavi prostor, nabavi opremu i započne s radom, dobije pozitivno mišljenje stručnog povjerenstva, a zatim joj se uskrati pozitivno mišljenje za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti. Obaviješću od 12. travnja 2012. (list 362 spisa), Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa obavještava drugotužiteljicu kako je 31. kolovoza 2011. zatražilo od Nacionalnog vijeća provođenje novog postupka vrednovanja, koji je zahtjev ponovilo i 22. ožujka 2012. Dopisom od 29. listopada 2012. (list 364-368 spisa), drugotužiteljica je obavijestila Nacionalno vijeće, vezano uz određivanje termina za posjet stručnog povjerenstva za utvrđivanje uvjeta za obavljanje djelatnosti Škole (list 376 spisa), kako nema više nikakvih uvjeta za nastavak rada Škole, kako ne postoji oprema, niti prostor, nema ni licence švicarske škole zbog koje je i pokrenut projekt. Dopisima Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa od 19. ožujka 2013. (list 369 spisa) i 26. travnja 2013. (list 363 spisa), drugotužiteljica je pozvana da se izjasni ostaje li pri svom zahtjevu za izdavanje predmetne dopusnice ili od toga odustaje. Nastavno na navedeno, rješenjem Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Klasa: UP/I-602-04/13-13/00030, Ur. broj: 533-20-13-0005, od 24. svibnja 2013. (list 385-387 spisa), uskraćena je dopusnica Međunarodnoj visokoj školi za menadžment u hotelijerstvu u Vodnjanu za početak obavljanja djelatnosti i izvođenje studijskog programa stručnog studija Menadžment u hotelijerstvu s obrazloženjem kako stručno povjerenstvo nije bilo u mogućnosti obaviti posjet Školi u osnivanju s obzirom da je 29. listopada 2012. zaprimljen dopis Škole u kojem se navodi kako „(...) nema više nikakvih uvjeta za nastavak rada ICHM, ne postoji niti oprema, niti prostor, niti licence švicarske škole.“, te kako visoko učilište nije dostavilo dokumentaciju o nastavnicima.

24. Svjedok Miroslav Golec u svome iskazu u bitnome navodi kako su on i njegova supruga, ovdje drugotužiteljica, vezano uz izdavanje prethodne suglasnosti na osnutak cijelo vrijeme pozitivno razmišljali u projektu Škole. Na svim sastancima na kojima su bili, navodi da nisu nigdje slutili da bi moglo doći do problema. Do donošenja rješenja kojim je odbijeno izdavanje dopusnice u veljači 2008. mnogo toga se dešavalo. Ističe kako se radilo na izradi studijskih programa i da je Škola imala nakon osnivanja i određene troškove počevši od računovodstva pa dalje. Imali su provedene upise za prvu godinu, a bilo se započelo i s upisima za drugu generaciju. Navodi kako ne zna točan broj studenata koji je upisao prvu godinu, ali da su u cijelosti pohađali tu prvu godinu. Dalje još navodi i kako su studenti prve generacije platili školarinu i ona da je bila dostatna za pokriće troškova, a kada se krenulo sa studijskim programom da je bio osiguran dovoljan broj suradnika i u zvanju i u broju, od kojih je jedan dio bio u stalnom radnom odnosu. Što se tiče prostora i opreme, navodi da je bio iznajmljen jedan hotel u Vodnjanu, u jednom mjestu između Vodnjana i Fažane. Navodi dalje kako im je u tri navrata zahtjev odbijen i svaki put iz drugog razloga, pri čemu im nijednom nije izričito rečeno što nije dobro i što bi trebalo drukčije napraviti. Dalje u bitnome navodi kako je ugovor o zajmu od 16. lipnja 2003. sklopljen s ciljem da se sredstva dobivena zajmom iskoriste u marketinške svrhe, a jedan manji dio za opremu. Osim toga, navodi i kako misli da je oko 50.000,00 EUR-a pribavljeno putem kredita Raiffeisen bank d.d., a koji iznos je pribavljen prilikom upisa studenata prve generacije i to da su bila sredstva financiranja. Škola da je imala i troškova vezano za dodatnu edukaciju profesora koji su tjedan dana boravili u Švicarskoj. Navodi još i kako je sa splitskog fakulteta u Školu u Vodnjan došao doktor Dulčić, koji je tada njima dao pozitivno mišljenje te da je sam rekao da Škola ima opremu kakvu nemaju niti oni na fakultetu u Splitu. Navodi dalje i kako su (on i drugotužiteljica) prvu upravnu tužbu povukli jer se tako predlagalo na sastancima u Ministarstvu te kako je on osobno bio

na tim sastancima, a iako je tužba bila povučena u konačnici se nije došlo do dogovora sukladno onome što se raspravljalo na tim sastancima. Također, svjedok navodi kako ne želi odgovoriti na pitanje zašto su započeli s nastavom, a nisu još imali dopusnicu, niti na pitanje kada škola može započeti održavati nastavu. U preostalom dijelu svog iskaza, svjedok je iskazao u skladu s navodima iz tužbe.

24.1. Zastupnik tuženice osporio je iskaz svjedoka u dijelu u kojem svjedok odbija odgovoriti na pitanja jer da je isti očigledno zainteresiran za ishod spora i osobno je vodio postupak osnivanja Škole, suprug je osnivačice G.D. NOVA d.o.o. koja je ujedno i drugotužiteljica. Sud je prihvatio iskaz svjedoka Miroslava Goleca u dijelu u kojem je kazivao da su poduzimane radnje za početak rada škole te da su sa istim bili povezani troškovi, cijeneći taj dio iskaza životnim i logičnim. Prihvaćen je i iskaz u dijelu u kojem je svjedok kazivao da je bio proveden posjet Školi jer isto proizlazi i iz Ocjene i mišljenja Nacionalnog vijeća od 5. lipnja 2005.

25. Svjedokinja Zrinka Kovačević u svome iskazu u bitnome navodi kako se ne sjeća svih detalja komunikacije s drugotužiteljicom, no kako se dobro sjeća postupaka koji su se u spornom razdoblju morali provoditi za ishodovanje dopusnice, kao i toga da su dopusnice bile uskraćene za otprilike deset ili petnaest visokih učilišta. Dalje navodi kako se, prema njezinim saznanjima, a sukladno tada važećem pravilniku, nije moglo započeti obavljati djelatnost, upisivati studente, održavati nastavu prije izdavanja dopusnice te drži kako bi to bilo protuzakonito. Navodi još i kako je bio propisan postupak sukladno kojemu, kao i u konkretnom slučaju kad se radi o privatnom učilištu, osnivači donose akt o osnivanju na temelju kojega se izdavala suglasnost na osnutak što nije značilo odobrenje za početak obavljanja djelatnosti već se tada taj akt s preostalom dokumentacijom prilagao radi provedbe postupka izdavanja dopusnice. Osim što se u obzir uzimao akt o osnivanju, vodilo se računa o tome primjerice kao što je broj profesora, financijske mogućnosti budućeg učilišta da primjerice u slučaju obustave rada ima mogućnost naknaditi troškove nastavka studija studentima. Ističe kako se po njezinom sjećanju nije događalo da bi koja od ustanova visokog obrazovanja započela izvoditi nastavu bez prethodno izdane dopusnice jer je upravo dopusnica bila ta koja je vrednovala nastavni program. Sjeća se da je postojala mogućnost izdavanja uvjetne dopusnice na rok od pet godina u slučajevima kada bi bila osigurana trećina nastavnika, a ne polovica svih nastavnika. Potvrđuje da je kao pomoćnica ministra potpisala dopis od 16. siječnja 2008. u kojem se drugotužiteljica obvezala da ministar od Nacionalnog vijeća zatraži ponovno razmatranje donošenja ponovnog mišljenja. Nastavno navodi kako u tom periodu nije bilo niti jednog slučaja da bi, nakon što je Nacionalno vijeće ponovno dalo negativno mišljenje, ministar u konačnici donio drukčiju odluku. Nacionalno vijeće je bilo tijelo imenovano od strane Sabora Republike Hrvatske te su ga činili predstavnici visokih učilišta, akademici. Sa sigurnošću potvrđuje da nitko nije izričito obećavao, prije no što se postupak proveo, da će se nekome dati dopusnica, pa se tako sigurno niti u ovom slučaju nitko nije upuštao davati takva obećanja. Dalje još u bitnome navodi kako je tada važeći pravilnik regulirao postupak izdavanja dopusnice te je ministar imao mjesec dana da prosljedi predmet Nacionalnom vijeću, a potom je Nacionalno vijeće imalo tri mjeseca za donošenje mišljenja, a onda ministar još mjesec dana za donošenje odluke po dobivanju mišljenja Nacionalnog vijeća. Svjedokinja dalje navodi kako ne zna je li se dešavalo da bi stručno povjerenstvo davalo pozitivno mišljenje, a potom unatoč tome se Nacionalno vijeće negativno očitovalo. Ne može reći koliko je u tom periodu bilo izdano dopusnica uz uvjet odnosno pisma očekivanja, ali u većini slučajeva da

dopusnice jesu izdane. Pri tome pojašnjava da tada postojeća sveučilišta u pravilu nisu imala većih problema jer su od ranije imala infrastrukturu i manje-više se kod njih ocjenjivao program, a kako su problemi bili kod novoosnovanih učilišta, bilo privatnih bilo državnih. Upravo da su te ustanove imale problema s kadrovima jer je logično da u manjim mjestima nema dovoljno visokoobrazovanih osoba koje bi mogle na znanstvenoj razini održavati nastavu i zbog toga su se izdavale dopusnice uz uvjet u slučajevima kada bi postojala jedna trećina kadra i kada bi profesori davali izjave da će prijeći na novoosnovane ustanove.

25.1. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedokinje Zrinke Kovačević budući da je isti bio životan, uvjerljiv i logičan. Valja napomenuti kako stranke nisu imale primjedbe na iskaz svjedokinje.

26. Tužiteljica Zagorka Golec u svome iskazu u bitnome navodi kako je Nacionalno vijeće vezano uz zahtjev za prethodnu suglasnost najprije dalo negativan zaključak, a potom kada su postupili po uputi da je dalo pozitivan zaključak i izdana je prethodna suglasnost za osnutak. Ističe kako je prethodnu suglasnost na osnutak protumačila i kao suglasnost za početak održavanja nastave, dakle, držala je da ta prethodna suglasnost znači suglasnost za održavanje nastave, te kako su bili zaposlili dekanicu i po njenoj uputi dalje podnijeli zahtjev za izdavanje dopusnice. Osim navedenog, da je u Vodnjan došao predsjednik povjerenstva te je pregledao prostore, opremu, imao na uvid program i rekao da će dobiti dopusnicu, međutim nakon toga da je zaključak povjerenstva bio da se izda dopusnica ali se to nije desilo. Kada su započeli s upisima druge generacije da su ih nazvali iz Ministarstva i rekli da će ih sankcionirati ako nastave s upisima jer još uvijek nemaju dopusnicu. Nastavno ističe da je održana nastava za prvu generaciju za njihovu cijelu akademsku godinu iako nisu imali dopusnicu, ali da su imali suglasnost za osnutak. Nakon upozorenja Ministarstva 2005. da su shvatili da se ne može dalje obavljati djelatnost bez dopusnice. Dalje u bitnome navodi da kada se održavala prva akademska godina 1/3 predavača bila je u stalnom radnom odnosu. Ističe i kako je prilikom posljednjeg podnošenja zahtjeva za dopusnicu Škola imala potreban broj nastavnika i suradnika i to je bilo dokazano, kako su imali svu opremu koju su ranije osigurali, a bio je osiguran i prostor, a što se tiče osiguranja novčanih sredstava za rad prilikom drugog podnošenja dopusnice ta sredstva da nisu bila osigurana, ali da su imali dogovor s Visokom školom iz Švicarske da će oni odraditi marketing i u svojim brošurama unijeti i podatke o Školi. Ističe i da je za upis u Visoku školu u Švicarskoj bio veliki pritisak kandidata iz Azije pa tako da Visoka škola iz Švicarske nije mogla primiti sav taj broj studenata pa da je bio dogovor s njima da višak njihovih studenata preuzme Škola i da je to tako već bilo u onoj prvoj akademskoj godini. Dalje još navodi i kako ne zna tko je podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad Školom, niti kolika su bila dugovanja Škole. Poznato joj je da postoji mogućnost da se ne izda dopusnica te da je vidjela elaborate nekih škola koje su u drugom pokušaju dobile dopusnice i misli da je elaborat Škole jednako dobar kao i ti elaborati. Tužiteljica je iskazala da su u 2005. na web stranici Ministarstva bili osim za Školu objavljeni podaci od još četiri privatne škole. Kada da je povjerenstvo bilo u Istri bilo je to u 5. mjesecu, negdje oko 20. svibnja 2005., a 5. siječnja 2006. da su dobili odbijenicu na kojoj je kao datum pisao 10. kolovoza 2005., a da se vidjelo na kuverti da je utisnut žig i da je predano 4. siječnja. Koliko se sjeća, rok za odlučivanje po dopusnici bio je maksimalno pet mjeseci, a nikada da nisu dobili odgovor u tom roku. Kada da su podnijeli zahtjev za prethodnu suglasnost na snazi je bio jedan zakon, a međuvremenu da je na snagu stupio drugi zakon. Po njezinom shvaćanju, ako je

zahtjev podnesen za vrijeme jednog zakona dalje je trebalo ocjenjivati taj zahtjev po tom zakonu, a ne po onom kasnije donesenom. I taj novi zakon da je propisivao vezano za nastavnike da Visoka škola mora imati najmanje 1/3 stalno zaposlenih nastavnika, a to da je propisivao i zakon kada su podnosili zahtjev za prethodnu suglasnost. Kod podnošenja drugog zahtjeva navodi da su bili predvidjeli predavače za sve tri godine pa su predvidjeli veći broj nastavnika nego kod podnošenja prvog zahtjeva. Svake godine da se izdaje i do 50 dopusnica uz uvjet. Partneri iz Švicarske da su nakon odbijanja dopusnice odustali, oduzeli licencu jer nisu željeli da se njihovo ime veže za propali projekt.

26.1. Sud djelomično prihvaća iskaz drugotužiteljice Zagorke Golec u dijelu u kojem je iskazivala u skladu s ispravama u spisu. Sud ne prihvaća iskaz drugotužiteljice u dijelu u kojem navodi da prilikom podnošenja drugog zahtjeva za izdavanje dopusnice novčana sredstva nisu bila osigurana, ali da su imali dogovor s Visokom školom iz Švicarske da će oni odraditi marketing i ostalo, budući da iz dopisa Cesar Ritz-a od 31. kolovoza 2006. (list 35-36 spisa) proizlazi kako je raskinut ugovor između Hotelconsult „Cesar Ritz“ Colleges AG i G.D. Nova. Kako je drugi zahtjev podnesen uz elaborat studijskog programa iz veljače 2007., nelogično je da bi Visoka škola iz Švicarske osiguravala novčana sredstva za projekt za koji je nekoliko mjeseci ranije raskinula ugovor.

27. Sud ne iznosi detaljnije sadržaj drugih isprava koje prileže spisu (otpusnog pisma za drugotužiteljicu i nalaza s kontrolnog pregleda (list 265-266 spisa), odluke o donošenju izmjena i dopuna Prostornog plana Općine Pula (list 388-391 spisa), izvatka iz posjedovnog lista (list 392 spisa), ispisa izvadaka iz zemljišne knjige (list 400-405 spisa), potvrde javnog bilježnika Vlaste Zajec (list 411-413 spisa), ugovora o zajmu i sporazuma radi osiguranja novčane tražbine (list 415-421 spisa), popisnog lista brisovnog očitovanja (list 423-425 spisa), investicijske studije (list 427-507 spisa), potvrde o izradi investicijske studije (list 508 spisa), potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (list 509-512 spisa), ispisa tečajne liste i zateznih kamata (list 513-514 spisa)) i za koje je proveo dokaz uvidom u iste, budući da se ti dokazi odnose na eventualnu visinu naknade štete koje tužitelji potražuju u ovoj parnici, ali kako je sud ocijenio da u konkretnom slučaju tužitelji nisu dokazali osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno osnovanost njihovog prava na naknadu štete, to smatra kako nije uopće potrebno raspravljati o eventualnoj visini naknade štete, zbog čega u konačnici ne iznosi detaljnije sadržaj tih dokaza.

28. Za nastanak obveznog pravnog odnosa odgovornosti za štetu potrebno je da se, u pravilu, ispune pretpostavke u vidu postojanja štetnika, kao osobe odgovorne za štetu, i oštećenika, kao subjekta koji zahtijeva odštetu, zatim štetne radnje štetnika, štete, uzročne veze i protupravnosti. U svome osnovnom smislu, protupravnost znači povredu nekog pravnog pravila pozitivnog pravnog poretka. Objektivni element protupravnosti sastoji se u činjenici da je za postojanje protupravnosti dovoljno da je štetnom radnjom povrijeđeno neko pravno pravilo koje spada u pravni poredak, dok su subjektivni elementi protupravnosti izraženi krivnjom učinitelja. Međutim, Zakonom o sustavu državne uprave ustanovljen je sustav objektivne odgovornosti Republike Hrvatske za štetu zbog nezakonitog ili nepravilnog rada tijela državne i javne uprave, koji se temelji na načelu uzročnosti, a ne na načelu krivnje (tako i Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci broj U-III-2314/2006 od 21. veljače 2007.).

28.1. U konkretnom slučaju štetnikom se smatra Republika Hrvatska budući da sukladno Zakonu o sustavu državne uprave, štetu koju građaninu ili pravnoj osobi počinu tijelo državne uprave ili pravna osoba koja ima javne ovlasti, naknađuje Republika Hrvatska. Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa predstavlja tijelo državne uprave, dok Nacionalno vijeće predstavlja pravnu osobu s javnim ovlastima.

28.2. Štetnu radnju, u smislu odredaba Zakona o sustavu državne uprave, predstavlja nezakonit ili nepravilan rad tijela državne uprave, odnosno pravne osobe koja ima javne ovlasti. Nepravilan rad se općenito definira kao činjenje ili nečinjenje suprotno uobičajenom ili propisanom načinu obavljanja djelatnosti, dok se nezakoniti rad definira kao postupanje suprotno zakonu, drugom propisu ili općem aktu ili propuštanje postupanja u skladu sa zakonom i drugim propisom ili općim aktom (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske, Rev-x 232/10-2 od 30. lipnja 2010. i Rev 725/08-2 od 12. siječnja 2010.).

29. Sukladno članku 7. st. 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju ("Narodne novine", br. 123/03., 198/03., 105/04., 174/04., 2/07., 46/07.; u daljnjem tekstu - Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju), Nacionalno vijeće, između ostalog, predlaže projekciju mreže javnih visokih učilišta u Republici Hrvatskoj (toč. 2.), imenuje recenzente i daje mišljenje o osnivanju novih visokih učilišta i studijskih programa (toč. 5.) te provodi vrednovanje visokih učilišta i studijskih programa te predlaže ministru izdavanje dopusnica (toč. 6.). Odredbom članka 51. st. 4. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisano je kako će se dopusnica izdati visokom učilištu koje ima: 1. studijski program za sveučilišne odnosno stručne studije kvalitetom sukladan standardima država Europske unije, 2. potreban broj nastavnog i drugog osoblja s odgovarajućom znanstvenom i stručnom kvalifikacijom, u skladu sa standardnim opterećenjem nastavnih obveza utvrđenih kolektivnim ugovorom za visoko obrazovanje, pri čemu ima zaključen ugovor o radu s punim radnim vremenom s najmanje polovicom potrebnog broja nastavnika u slučaju sveučilišta. Veleučilištu ili visokoj školi izdat će se dopusnica ako ima zaključen ugovor o radu s punim ili nepunim radnim vremenom s najmanje jednom trećinom potrebnog broja nastavnika. Sveučilištu koje nema u radnom odnosu najmanje polovicu potrebnog broja nastavnika a veleučilištu i visokoj školi najmanje jednu trećinu može se izdati dopusnica uz uvjet da u razdoblju od pet godina ravnomjerno zapošljava nastavnike do potrebnog broja i o tome jednom godišnje izvještava ministra, 3. osiguran odgovarajući prostor i opremu, u skladu s brojem studenata koje visoko učilište namjerava upisati i potrebama kvalitetnog studiranja, 4. osigurana potrebna novčana sredstva za svoj rad, uključivši i osigurano jamstvo prema stavku 9. toga članka.

29.1. Kao što se to navodi u toč. 18. obrazloženja, zaključkom Nacionalnog vijeća od 8. veljače 2008. (list 143 spisa) utvrđeno je da studijski program stručnog studija Menadžment u hotelijerstvu koji je predložen u okviru Elaborata o osnivanju Međunarodne škole za menadžment u Vodnjanu, ne udovoljava uvjetima propisanim Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju u svrhu dobivanja dopusnice, zbog čega je Nacionalno vijeće predložio uskratu izdavanja dopusnice Školi.

30. Nadalje, odredbom članka 51. st. 1. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisano je kako visoko učilište osnovano prema tome Zakonu

i propisima koji se odnose na osnivanje ustanova može započeti obavljanje djelatnosti i izvođenje određenih studija nakon upisa u Upisnik visokih učilišta i registar ustanova pri trgovačkom sudu, a sukladno članku 51. st. 2. toga Zakona, upis u Upisnik obavlja se na temelju dopusnice kojom se utvrđuje da visoko učilište ispunjava uvjete za početak djelatnosti i odobrava upis u Upisnik te početak rada visokog učilišta. Dopusnicu izdaje ministar po prethodno pribavljenom pozitivnom mišljenju Nacionalnog vijeća za visoko obrazovanje.

30.1. Sukladno t. 21. obrazloženja, rješenjem Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Klasa: UP/I-602-04/07-13/00015, Ur. broj: 533-07-08-0015, od 20. veljače 2008. (list 257 spisa) odbijen je zahtjev za izdavanje dopusnice Međunarodnoj visokoj školi za menadžment u hotelijerstvu u Vodnjanu, za izvođenje stručnog studija Menadžment u hotelijerstvu u sjedištu visokog učilišta, zbog negativnog mišljenja Nacionalnog vijeća. Dakle, Škola je mogla započeti obavljanje djelatnosti i izvođenje određenih studija tek nakon upisa u Upisnik visokih učilišta i registar ustanova, a sve na temelju dopusnice koja nije izdana.

31. Iako je presudom Upravnog suda Republike Hrvatske broj: Us-4121/2008-5 od 5. svibnja 2011. poništeno rješenje Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Klasa: UP/I-602-04/07-13/00015, Ur. broj: 533-07-08-0015, od 20. veljače 2008., valja istaknuti kako je isto poništeno zbog manjkavog obrazloženja i povrede pravila postupka, odnosno nepostupanja u skladu s odredbom članka 137. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91., 103/96.) kojom je propisano da ako stranka za svoje navode ne ponudi dokaze i iste podnese, službena osoba koja vodi postupak pozvat će je da to učini. Prema tome, Upravni sud Republike Hrvatske nije poništio rješenje Ministarstva zbog povrede materijalnopravne odredbe i nezakonitog uskraćivanja izdavanja dopusnice već zbog povrede postupovne odredbe, što ne jamči izdavanje dopusnice u ponovljenom postupku. Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa postupilo je prema uputi Upravnog suda Republike Hrvatske i ponovno je pokrenut postupak vrednovanja, no zbog nemogućnosti Škole da ispunji zakonske pretpostavke, taj je postupak dovršen donošenjem rješenja o uskraćivanju dopusnice.

32. Analizirajući odredbe članka 51. st. 4. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, proizlazi da se ispunjenje pretpostavki za izdavanje dopusnice utvrđuje po slobodnoj ocjeni, a iz presude Upravnog suda Republike Hrvatske ne proizlazi da bi Nacionalno vijeće, a posljedično i Ministarstvo, postupalo izvan granica danih ovlaštenja ili protivno svrsi radi koje je to ovlaštenje dano. Uostalom, po donošenju presude Upravnog suda Republike Hrvatske, drugotužiteljica je, kao ovlaštena osoba u pravnom predniku prvotužitelja, imala mogućnost ponovno provesti postupak vrednovanja Škole i ishodovati dopusnicu za rad Škole, a koju mogućnost nije iskoristila, pa je u konačnici pravomoćnim postalo rješenje o uskraćivanju dopusnice.

33. Iako je i ranije, također, rješenjem Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Klasa: UP/I-602/04/04-15-17, Ur. broj: 53-07-05-4, od 10. kolovoza 2005. (list 31-32 spisa) odbijeno izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti Školi, valja istaknuti da je nakon podnošenja tužbe Upravnome sudu Republike Hrvatske radi poništenja toga rješenja, ta tužba povučena, pa se ima smatrati kako se u tom prvom postupku izdavanja dopusnice radilo o zakonitom i pravilnom postupanju tijela državne

uprave i pravne osobe koja ima javne ovlasti. Naime, povlačenjem tužbe i okončanjem upravnog spora nije dovedeno u pitanje zakonito i pravilno postupanje tih tijela.

34. Svakako je potrebno naglasiti kako Škola nije mogla započeti obavljati djelatnost prije izdavanja dopusnice, a samo temeljem prethodne suglasnosti, niti temeljem odredaba Zakona o visokim učilištima ("Narodne novine", br. 96/93., 34/94., 21/95., 48/95., 29/96., 54/96., 128/99., 14/00., 26/00., 67/00., 94/00., 129/00.), temeljem kojih je izdana prethodna suglasnost, budući da je člankom 20. toga Zakona propisano kako visokom učilištu koje ispunji uvjete iz članka 19. stavka 1. toga Zakona uzimajući u obzir mišljenje Nacionalnog vijeća za visoku naobrazbu o ispunjenju osnovnih standarda vrsnoće za ustrojstvo i izvedbu studija, Ministarstvo izdaje dopusnicu za početak obavljanja djelatnosti i uvodi ga u Upisnik visokih učilišta. Osim toga, Škola nije mogla započeti obavljati djelatnost prije izdavanja dopusnice niti temeljem odredbe članka 51. st. 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju ("Narodne novine", br. 123/03.), koji je bio na snazi u trenutku samog izdavanja prethodne suglasnosti, budući da je tom odredbom bilo propisano kako se upis u Upisnik obavlja na temelju dopusnice kojom se utvrđuje da visoko učilište ispunjava uvjete za početak djelatnosti i odobrava upis u Upisnik te početak rada visokog učilišta. Dakle, temeljem izdane prethodne suglasnosti Škola nije mogla započeti obavljati djelatnost, već je za početak obavljanja djelatnosti bila nužna dopusnica. Činjenica da su pravni prednik prvotuzitelja i drugotuzitelja imali određene troškove u vidu priprema za početak obavljanja djelatnosti, nije od utjecaja na rješavanje ove pravne stvari i njihovo pravo na naknadu štete, budući da izdavanje prethodne suglasnosti ne predstavlja garanciju i za izdavanje dopusnice. Za ispunjenje pretpostavki odgovornosti države za štetu tužitelji su bili dužni dokazati kako šteta za njih ne bi nastala da nije bilo nezakonitog ili nepravilnog rada tijela državne uprave ili pravne osobe s javnim ovlastima, no kako tužitelji nisu dokazali da je Školi neosnovano uskraćena dopusnica, u konkretnom slučaju nema niti štetne radnje Republike Hrvatske, a time ni uzročne veze s eventualno nastalom štetom.

34.1. Valja ponovno istaknuti kako je Nacionalno vijeće izdalo preporuke da se uskrati izdavanje dopusnice i za brojne druge ustanove, a ne isključivo za Školu u konkretnom slučaju, pa se preporuka uskrate dopusnice Školi ne može smatrati činjenjem suprotnim uobičajenom ili propisanom načinu obavljanja djelatnosti, što bi se u konačnici smatralo nepravilnim radom toga tijela. Ovaj sud ne može donijeti zaključak je li uskraćivanje izdavanja dopusnice za obavljanje djelatnosti Školi bilo osnovano ili nije, budući da je to zadaća zakonom određenih upravnih tijela u zakonom propisanom upravnom postupku. Valja naglasiti kako je ovaj sud u tijeku postupka tražio od tužitelja očitovanje o provedbi ponovnog upravnog postupka, nakon donošenja presude Upravnog suda Republike Hrvatske, pri čemu je ukazano da ovaj sud u ovom postupku neće niti je nadležan ispitivati zakonitost i pravilnost odluka donesenih u upravnom postupku.

35. Iako tužitelji ukazuju i na dugotrajnost postupka u vezi s njihovim drugim zahtjevom za izdavanje dopusnice od 1. ožujka 2007., što se posebno iščitava iz predstave od 19. studenog 2007. (list 138-141 spisa), proizlazi kako je upravo na traženja Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa dostavljana dodatna dokumentacija prije nego što započne postupak vrednovanja od strane Nacionalnog vijeća. Iz spisa proizlazi kako je zahtjev za izdavanje dopusnice podnesen 1. ožujka 2007., a dodatna dokumentacija 27. lipnja 2007. i 6. rujna 2007., nakon čega je

Nacionalno vijeće zaključkom od 12. studenog 2007. preporučilo uskraćivanje izdavanja dopusnice. Člankom 51. st. 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisano je kako se zahtjev za upis podnosi ministru koji u roku od mjesec dana traži mišljenje Nacionalnog vijeća za visoko obrazovanje. Nacionalno vijeće za visoko obrazovanje očituje se o zahtjevu u roku od tri mjeseca a ministar izdaje dopusnicu u roku od mjesec dana. Čak i ako su pri postupanju Ministarstva i Nacionalnog vijeća prekoračeni rokovi propisani Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, pravnom predniku prvotuzitelja i drugotuziteljici su na raspolaganju bila pravna sredstva u vidu žalbe zbog šutnje uprave, kao i druga sredstva koja se mogu upotrijebiti prilikom nepostupanja upravnih tijela u zakonom propisanim rokovima.

36. Pored dugotrajnosti postupka, tužitelji su u tijeku postupka ukazivali i na mnogobrojne slučajeve izdavanja dopusnica uz uvjet. Međutim, člankom 51. st. 4. toč. 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisano je kako se visokoj školi koja nema u radnom odnosu najmanje jednu trećinu potrebnog broja nastavnika može izdati dopusnica uz uvjet, dakle, ne obveza već mogućnost izdavanja takve dopusnice. Prema tome, a uzevši u obzir i činjenicu da je i mnogobrojnim drugim visokim školama i drugim ustanovama uskraćena dopusnica, niti takva činjenica ne predstavlja nezakonito ili nepravilno postupanje tijela državne uprave ili pravne osobe s javnim ovlastima.

37. Sukladno članku 1085. st. 1. i 3. ZOO-a, odgovorna osoba dužna je uspostaviti prijašnje stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, a kad uspostava prijašnjeg stanja nije moguća, odgovorna osoba dužna je isplatiti oštećeniku odgovarajući iznos novca na ime naknade štete. Sud će, uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije prouzročenja štete, dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja (članak 1090. ZOO-a).

37.1. S obzirom da nije utvrđena odgovornost Republike Hrvatske za štetu u konkretnom slučaju jer nisu ispunjene sve, ranije navedene, pretpostavke odgovornosti za štetu, nije niti bilo potrebno utvrđivati iznos naknade štete koji bi Republika Hrvatska bila dužna isplatiti tužiteljima na ime naknade te štete, pa je odlučeno kao u izreci presude.

38. Tužitelji su tražili i isplatu pripadajućih zakonskih zateznih kamata, i to prvotuzitelj zakonske zatezne kamate koje na iznos od 7.589.836,67 kuna, kao i na iznos od 1.000.000,00 kuna, teku od 17. srpnja 2013. do isplate, dok je drugotuziteljica potraživala zakonske zatezne kamate koje na iznos od 894.905,62 kuna teku od 3. veljače 2010. do isplate, a na iznose od 1.255.776,00 kuna i 75.000,00 kuna, teku od 17. srpnja 2013. do isplate. Međutim, kako Republika Hrvatska nije zakasnila s ispunjenjem novčane obveze u vidu naknade štete jer takva njezina novčana obveza nije niti utvrđena, sukladno članku 29. st. 1. ZOO-a neosnovani su i zahtjevi tužitelja za isplatu pripadajućih zakonskih zateznih kamata.

39. Sukladno članku 154. stavku 1. ZPP-a, stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Parnične troškove čine izdaci učinjeni u tijeku ili u povodu postupka prema članku 151. st. 1. ZPP-a. S obzirom na to da je tuženica u cijelosti uspjela u postupku drugotuziteljica je

u obvezi naknaditi joj troškove postupka. Pri tomu je za naglasiti da bi troškove postupka tužitelji bili u obvezi naknaditi u jednakim dijelovima ali su u konkretnom slučaju tužitelji 17. prosinca 2018. sklopili ugovor o podmirenju parničnog troška (str. 312 spisa) kojim se drugotužiteljica (u navedenom ugovoru označena kao prvotužiteljica) obvezala podmiriti svaki trošak koji pravomoćnim rješenjem o dosudi troška padne na teret ovdje prvotužitelja. Sukladno članku 155. st. 1. ZPP-a, sud će prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima toga Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu.

39.1. Tuženica potražuje parnični trošak prema troškovniku od 23. studenog 2021., u sveukupnom iznosu od 116.566,24 kn (u troškovniku omaškom označen zbir od 152.566,29 kuna). Sukladno članku 163. ZPP-a, odredbe o troškovima primjenjuju se i na stranke što ih zastupa državno odvjetništvo. Tuženici su priznati troškovi sastava odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora u iznosu od 19.070,78 kuna prema Tbr. 8. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, br. 142/12., 103/14., 118/14., 107/15.; u daljnjem tekstu – Tarifa), sastava odgovora na tužbu u iznosu od 19.070,78 kuna (Tbr. 8. toč. 1. u vezi s Tbr. 9. toč. 1. Tarife), sastava podneska od 9. studenog 2018. u iznosu od 19.070,78 kuna (Tbr. 8. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. Tarife), pristupa ročištu 12. studenog 2018. u iznosu od 500,00 kuna (Tbr. 9. toč. 5. Tarife), pristupa ročištu 29. travnja 2019. u iznosu od 500,00 kuna (Tbr. 9. toč. 5. Tarife), pristupa ročištu 25. veljače 2021. u iznosu od 10.070,78 kuna (Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. Tarife), pristupa ročištu 29. lipnja 2021. u iznosu od 10.070,78 kuna (Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. Tarife), pristupa ročištu od 23. studenog 2021. u iznosu od 10.070,78 kuna (Tbr. 9. toč. 1. u vezi s Tbr. 7. toč. 1. Tarife). Dakle, tuženici je priznat trošak parničnog postupka u sveukupnom iznosu od 88.424,68 kuna.

39.2. Tuženici je priznat trošak pristupa na ročišta 12. studenog 2018. i 29. travnja 2019., za svaki u iznosu od 500,00 kuna, budući da su ta ročišta odgođena prije početka raspravljanja pa prema Tbr. 9. toč. 5. Tarife nije prihvaćeno potraživanje tuženice preko iznos od 500,00 kuna. Valja istaknuti kako se, prilikom određivanja naknade parničnog postupka, sud vodio odredbama članka 164. st. 1. i 2. ZPP-a, sukladno kojima o naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev stranke, bez raspravljanja, dok je stranka dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu. Sukladno navedenome, odlučeno je kao u t. II. i III. izreke rješenja.

U Pazinu, 23. prosinca 2021.

Sutkinja
Sonja Marinac Rumora

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 (petnaest) dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

DNA:

- Tužiteljima, po punomoćnici,
- Tuženici, po Županijskom državnom odvjetništvu u Puli - Pola

Broj zapisa: **eb303-bb224**

Kontrolni broj: **062ba-62c3e-ab838**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SONJA MARINAC RUMORA, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.